

**Uwagi Polskiej Izby Informatyki i Telekomunikacji (PIIT)
do projektu ustawy o przekształceniu Centralnego Ośrodka Informatyki
w Agencję Informatyzacji (projekt z dnia 7 września 2022 r.)**

Uwaga odnośnie *ratio legis* przedmiotowego projektu ustawy

Projekt z dnia 7 września 2022 r. ustawy o przekształceniu Centralnego Ośrodka Informatyki w Agencję Informatyzacji przewiduje przekształcenie Centralnego Ośrodka Informatyki, działającego obecnie jako jednostka gospodarki budżetowej, w Agencję Informatyzacji, która będzie państwową osobą prawną. Jak wynika z uzasadnienia do projektu w momencie dokonania przekształcenia przestaną obowiązywać ograniczenia w funkcjonowaniu Agencji Informatyzacji, które obecnie wynikają z ustawy o finansach publicznych w stosunku do jednostek gospodarki budżetowej. Są to ograniczenia dotyczące sfery samodzielności jednostek gospodarki budżetowej, przede wszystkim w zakresie zaciągania zobowiązań. Z jednej strony można zrozumieć chęć zapewnienia bardziej efektywnego działania, niż ma to obecnie miejsce w przypadku Centralnego Ośrodka Informatyki, z drugiej zaś rozszerzenie możliwości finansowych Agencji Informatyzacji w zakresie zaciągania zobowiązań i przejmowania coraz większego wolumenu zadań w zakresie budowy, wdrażania, rozwoju i utrzymania systemów teleinformatycznych w sektorze publicznym może znacząco wpłynąć na ograniczenie konkurencji na rynku usług IT, w szczególności zdecydowanie zawężając właściwy rynek zamówień publicznych. A w konsekwencji sytuacja taka spowoduje również w wielu przypadkach ponoszenie przez budżet państwa wyższych kosztów zleczanych Agencji usług niż w sytuacji, gdyby usługi te były realizowane w wyniku wyboru wykonawcy w trybie przetargowym.

W rezultacie przyjęcia projektu ustawy ustawodawca może wykreować barierę o charakterze wewnętrznym (tj. krajowym), która zdecydowanie ograniczy lub upośledzi konkurencję poprzez stworzenie państwowej osoby prawnej i nadanie jej uprzywilejowanego statusu na rynku właściwym (poprzez sposób finansowania oraz status przedsiębiorstwa państwowego, a także zasadniczo nieograniczony zakres zadań, który może być

takiemu podmiotowi powierzony do realizacji). W ten sposób utrudniony bądź zdecydowanie ograniczony zostanie zatem dostęp do rynku usług IT dedykowanego podmiotom publicznym, skoro zadania Agencji Informatyzacji mogą być jej powierzane do samodzielnej realizacji. Ekonomiczne skutki przyjęcia takich rozwiązań będą jednak skutkowały nie tylko zmianą warunków dostępu do tego rynku bądź ograniczeniem jego obszaru, lecz będą się zwiększać w czasie, konkurencyjność sektora prywatnego będzie maleć, obrót na rynku konkurencyjnym się zmniejszy, co spowoduje spowolnienie jego rozwoju i rzutować będzie na tempo wzrostu gospodarczego. Natomiast z perspektywy prawnej pojawia się ogromne ryzyko naruszenia norm prawa konkurencji, w szczególności poprzez „upaństwowienie” części rynku usług IT świadczonych dla podmiotów publicznych, który do tej pory funkcjonował na zasadach nieograniczonej konkurencji oraz budowanie pozycji dominującej Agencji Informatyzacji na tym rynku, co może prowadzić do dalszego i postępującego ograniczania zasięgu przedmiotowego rynku. Wymaga podkreślenia, że tendencje w unijnym prawie konkurencji są zasadniczo odmienne, prowadząc do jak największej liberalizacji gospodarki. Zwiększenie udziału państwa w gospodarce może się odbywać, jednak z wykorzystaniem instrumentów właściwych dla gospodarki wysoce konkurencyjnej, a więc przy zmniejszeniu wykorzystania instrumentów o charakterze administracyjnoprawnym, a zwiększeniu wykorzystania instrumentów charakterystycznych dla stosunków cywilnoprawnych. Dodatkowo, niejasno określony sposób finansowania Agencji Informatyzacji, z uwagi na w istocie nieograniczone możliwości powierzania jej zadań do realizacji (co będzie pociągało za sobą konieczność zapewnienia jej finansowania), rodzi wątpliwości z perspektywy ewentualnej pomocy państwa (tj. pomocy publicznej). Nie można się również zgodzić na ryzyko, które niesie ze sobą możliwość powierzania Agencji Informatyzacji wykonywania zadań, które nie zostały określone w projekcie ustawy, na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw informatyzacji – istnieje bowiem obawa, że z wykorzystaniem takiego instrumentu będzie odbywało się wyłączenie możliwości realizacji zadań publicznych przez prywatnych przedsiębiorców mimo tego, że do tej pory efektywnie wykonywali oni takie zadania. Faktem jest, że państwo ma dowolność w wyborze formy realizacji swoich zadań, jednak jeśli są one realizowane na wolnym rynku, to każde ograniczenie takiego rynku musi mieć odpowiednią podstawę prawną i nie może naruszać zasad uczciwej konkurencji.

Należy podkreślić, że zgodnie z poglądami doktryny, jak i judykatury w zakresie unijnego prawa konkurencji, każde działanie powodujące ograniczenie kręgu potencjalnych przedsiębiorców prywatnych uczestniczących w rynku publicznym należy uznać za niepożądane i negatywne. Ograniczenie wolumenu rynku usług IT świadczonych dla podmiotów publicznych oraz zaburzenie zbudowanej dotychczasowo konkurencji na tym rynku, poprzez stworzenie uprzywilejowanego gracza wpłynie negatywnie na konkurencyjność rynku i może wywołać daleko idące skutki gospodarcze.

Referencja	Przepis	Uwaga	Propozycja
Art. 2.1 Art. 2.2	Agencja realizuje zadania wynikające z polityki państwa w zakresie informatyzacji.	„Polityka państwa w zakresie informatyzacji” nie jest pojęciem precyzyjnie zdefiniowanym. „Ustawa o informatyzacji ...” wskazuje instrumenty stanowiące narzędzia Ministra wł ds. Informatyzacji (MI) wspierające politykę rozwoju państwa (np. „Program Zintegrowanej Informatyzacji Państwa”, czy KRI. Zakres PZIP może być dowolnie kształtowany przez MI, a zatem nie wynika z niego konkretny – prezentowany w art. 2.2 – zakres działań AI. Z faktu istnienia KRI oraz z zawartości tego dokumentu również taki zakres nie wynika.	Precyzyjne wskazanie zadań dla których powoływana jest agencja w kontekście zadań oraz władztwa Ministra wł ds. Informatyzacji wynikających z „Ustawy o informatyzacji ...”.
Art. 2.2 Art. 24.1.5	Zakres działań, punkty 1, 2, 3, 4, 5, 10, 11 i nn. Przychody agencji, punkt obejmować mają między innymi (p 5) ”środki zagraniczne, w tym pochodzące z budżetu Unii Europejskiej oraz z międzynarodowych programów lub projektów informatycznych;”	Proponowany zakres działań AI czyni ją de-facto monopolistą w zakresie rozwoju, eksploatacji i utrzymania systemów informatycznych o łącznym budżecie (jakoś by to trzeba podsumować) stanowiącym istotną część rynku teleinformatycznego, i nie uzasadnionym brakiem alternatywnych dostawców, co jest podstawową przesłanką dopuszczenia zamówień z wolnej ręki. Izba uważa praktykę udzielania zamówień „in-house”	Pozostawienie w ramach 2.2 jedynie punktów 7, 8, 9, 10, 11. Ewentualnie: Podjęcie przez AI zadań 1-5, 10, 11 wymaga wydania zgody przez Ministra wł. d/s Informatyzacji. Warunkiem wydania takiej zgody przez Ministra wł.

		<p>przez podmioty publiczne, w skali wynikającej z zapisów ustawy za rażąco sprzeczną z zasadami wolności gospodarczej i dbałości o konkurencyjność gospodarki. Podkreślić należy, że wiele ze wskazanych w art. 2.2 inwestycji realizowane są przy istotnym wsparciu środków unijnych z programów, zaś w punkcie 24.1.5 ustawa wprost powołuje środki z budżetu UE jako jedno ze źródeł przychodów agencji. Te środki co do zasady wspierać powinny mają równą i uczciwą konkurencji.</p>	<p>d/s Informatyzacji jest stwierdzony faktycznie brak możliwości wyłonienia dostawcy danego zadania i udzielenia mu zamówienia publicznego w jednym z trybów konkurencyjnych, przewidzianych przez ustawę PZP.</p>
Art. 2.2 6)	<p>Do zadań Agencji należy:</p> <p>6) prowadzenie centrum certyfikacji dla systemów teleinformatycznych, w tym wydawanie certyfikatów oraz obsługa procesu nadawania i odbierania uprawnień</p>	<p>Wydawanie certyfikatów podpisów elektronicznych, pieczęci elektronicznych oraz uwierzytelniania witryn internetowych (tj. TLS/SSL) stanowi zgodnie z art. 3.16) rozporządzenia eIDAS usługę zaufania. Usługi zaufania świadczone są na konkurencyjnym rynku europejskim przez dostawców usług zaufania. Jeżeli ustawa powierza prowadzenie usług zaufania Agencji, to powinno zostać jasno określone w jaki sposób ustawodawca zapewni, że usługi świadczone w tym zakresie nie będą naruszały konkurencyjności rynku, będą podlegały właściwym obowiązkom wynikającym z art. 19 eIDAS, oraz będzie sprawowany nad nimi nadzór zgodnie z wymaganiami ww. rozporządzenia oraz wymaganiami ustawy o usługach zaufania.</p>	<p>Jasne wskazanie w ustawie, jakie usługi zaufania są świadczone przez Agencję, zobowiązanie do świadczenia usług zgodnie z rozporządzeniem eIDAS w tym zakresie także do spełnienia wymagań art. 19, opracowania i upublicznienia polityk oraz spełnienia warunków bezpieczeństwa przez świadczone usługi, obowiązek weryfikacji przez agencje przed uruchomieniem usługi, czy jest możliwość pozyskania na rynku usług, które agencja zamierzałaby świadczyć za pieniądze publiczne.</p>
Art. 2.2.	2. Agencja zapewnia funkcjonowanie:	Błąd numeracji, powinien być ustęp 3.	
Art. 2.2(3).	1) systemów teleinformatycznych, o których mowa: <p>g) art. 21a ust. 2 w ustawie z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz</p>	Ustawa przesuwaa operowanie krajowym schematem identyfikacji elektronicznej do agencji, natomiast jednym z założeń funkcjonowania usług identyfikacji zgodnie z eIDAS jest ich dostępność dla podmiotów	

	identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797),	komercyjnych. Konieczne wydaje się uregulowanie spraw współpracy z rynkiem i możliwości udostępniania mechanizmów identyfikacji przez agencję pomiotom komercyjnym.	
Art. 2.2(3).	2. Agencja zapewnia funkcjonowanie: 3) publicznej aplikacji mobilnej, o której mowa w art. 19e ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne;	Ustawa określa zakres publicznej aplikacji mobilnej	
Art. 3	1. Jednostki sektora finansów publicznych mogą powierzyć Agencji, za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji, w drodze porozumienia, zapewnienie funkcjonowania lub budowę, wdrażanie, rozwój i utrzymanie systemów teleinformatycznych, innych niż określone w art. 2 ust. 2 pkt 1, w tym realizację zadań obejmujących: 1) prowadzenie projektów informatycznych; 2) doradztwo specjalistyczne; 3) prowadzenie działań informacyjnych, promocji i edukacji; 4) wspieranie tych jednostek w realizacji ich zadań publicznych.	Jednostki sektora finansów publicznych mogą zlecać wykonanie projektu bez stosowania ustawy Prawo Zamówień Publicznych do Agencji – negatywny wpływ na zasady uczciwej konkurencji. Działania te powinny być również ograniczone, jeżeli występuje konflikt interesu, w szczególności jeżeli działania mogłyby dotyczyć nadzoru.	Wprowadzenie w art. 3, zamiast porozumienia, mechanizmów podlegających ustawie Prawo Zamówień Publicznych.
3.1	Punkty 1-3	Uwaga j.w.	Dodanie punktu: 3) Warunkiem wydania takiej zgody przez Ministra wł. d/s Informatyzacji jest stwierdzony faktycznie brak możliwości wyłonienia dostawcy danego zadania i udzielenia mu zamówienia publicznego w jednym z

			trybów konkurencyjnych, przewidzianych przez ustawę PZP.
Art. 5 ust. 1	1. Agencja jest państwową jednostką organizacyjną posiadającą osobowość prawną.	Agencja nie jest ujęta w katalogu podmiotów objętych ustawą Prawo Zamówień Publicznych. Oznacza to, że do Agencji nie będą miały zastosowanie przepisy ustawy Prawo Zamówień Publicznych, co z kolei wpłynie na brak zachowania zasady transparentności i uczciwej konkurencji.	Dodanie art. 56a i rozszerzenie katalogu w art. 4 ustawy Prawo Zamówień Publicznych o Agencję Informatyzacji
Art. 12.8.a oraz b	5 letnie doświadczenie zawodowe w realizacji projektów ...	Taki zakres doświadczenia, pozwala ubiegać się o stanowisko osobom, które pełniły w projektach np. obowiązki administratora, albo przeszły ścieżkę kariery od młodszego programisty do programisty. Zdecydowanie nieadekwatne do skali zadań COI, nie mówiąc już o skali projektowanej AI.	Usunąć wymaganie
j.w.	3 letnie doświadczenie w nadzorze nad realizacją projektów ...	3 letni okres nadzoru nad projektem dużej skali nie gwarantuje doświadczenia w zakresie (definiowania, uruchamiania, w tym organizowania przetargów, zakończenia i przekazania do eksploatacji, zapewnienia opieki gwarancyjnej, utrzymania i rozwoju). Pełny cykl dużego projektu trwa dłużej niż 3 lata. Tymczasem zadania COI, a tym bardziej zadania projektowanej AI, dotyczą (1) portfela projektów (2) świadczenia usług na bazie aplikacji i infrastruktury (3) całego cyklu życia projektów i usług. Operacyjne zarządzanie taką organizacją jest porównywalne do zadań CIO dużej organizacji o wysokim poziomie dojrzałości w zakresie wykorzystania IT i wymagania powinny być adekwatnie określone.	Odwzorowanie w artykule wymagań dla CIO/CTO dużych organizacji, takich jak firmy telekomunikacyjne, największe instytucje finansowe, czy członkowie zarządu odpowiedzialni za realizację projektów i usług dużych dostawców usług i rozwiązań IT. W szczególności proponujemy następujące wymagania merytoryczne: Co najmniej 7 letnie doświadczenie w zarządzaniu teleinformatyką w dużej organizacji, w zakresie (1) portfela projektów IT o łącznym budżecie powyżej 100 mln PLN (2) portfela usług i aplikacji biznesowych o

			złożoności architektury co najmniej 20 000 punktów funkcyjnych (3) portfela usług IT (4) infrastruktury.
Art. 18 ust. 1	Umowa o pracę zawarta z pracownikiem Agencji może przewidywać, że autorskie prawa majątkowe do utworów przez niego wytworzonych nabywa Skarb Państwa	<p>Art. 74 ust. 3 Ustawy o prawie autorskim: <i>Prawa majątkowe do programu komputerowego stworzonego przez pracownika w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy przysługują pracodawcy, o ile umowa nie stanowi inaczej.</i></p> <p>Na mocy w/w przepisu prawa autorskie pierwotnie przysługują pracodawcy – nie nabywa ich pracownik, nie dochodzi do przejścia. Przy zastosowaniu w/w przepisu – prawa przysługiwałyby Agencji. Nie jest zrozumiały cel i sens przepisu art. 18 ust. 1 Ustawy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Czy Skarb Państwa nabywa pierwotnie, czy wtórnie? 2. Jeśli wtórnie – to czy pierwotnie przysługują te prawa pracodawcy czy pracownikowi? 3. Czy art. 18 ust. 1 to lex specialis w stosunku do w/w przepisu? 4. Jak w takim razie należy traktować art. 29 i utwory wytworzone przez tych przedsiębiorców? Zwłaszcza wobec braku wskazania jako essentialia negotii umowy postanowień odnośnie nabycia/przekazania praw autorskich. 	
art. 18 ust. 2	Wykonywanie obowiązków pracownika Agencji w zakresie budowy, wdrażania rozwoju i utrzymania systemów teleinformatycznych lub nadzoru nad	Przepis wskazuje, że każda działalność pracownika w zakresie wskazanym, to utwór/przedmiot prawa autorskiego.	Wykreślenie punktu 18.2 lub jego zdecydowana zmianę

	wykonywaniem tych obowiązków stanowi działalność twórczą o indywidualnym charakterze, o której mowa w art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1062 oraz z 2022 r. poz. 655).	Nie jest zrozumiały cel i sens przepisu – zwłaszcza w kontekście usług utrzymania i części usług wdrażania. Nie są to czynności twórcze o indywidualnym charakterze. Czy przepis ma ex lege tworzyć fikcję, niezależną od stanu faktycznego?	
Art. 18.3	Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze zarządzenia, wykaz stanowisk, na których są zatrudnieni pracownicy Agencji wykonujący obowiązki lub pełniący nadzór nad wykonywaniem obowiązków, o których mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę zakres zadań tych pracowników.	Obiektywne przesłanki, potwierdzające powstanie utworu będącego przedmiotem prawa autorskiego wymagają oceny konkretnego dzieła i jego indywidualnego charakteru i nie mogą być przesądzone rozporządzeniem ustanawiającym wykaz stanowisk. Wynikają bowiem nie z zakresu zadań tylko ze sposobu ich realizacji.	Wykreślenie punktu 18.3
Art. 20	Minister właściwy do spraw informatyzacji może powierzyć Agencji wykonywanie: 2) czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w rozdziale 5 i 5a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797).	Jeżeli agencja jest podmiotem świadczącym usługi zaufania, tj. wydaje certyfikaty, świadczy usługi składania podpisu zaufanego, to znaczy, że realizuje zadania które powinny podlegać zgodnie z eIDAS nadzorowi właściwego organu. W takim wypadku tym organem nie może być sama Agencja. Przepis stałby w sprzeczności z zasadą praworządności, gdzie organ kontrolujący nie może być kontrolowanym. Dodatkowo Agencja świadcząc usługi zaufania i pozyskując publiczne pieniądze na budowanie rozwiązań konkurencyjnych wobec rynku dostawców usług zaufania nie może realizować czynności kontrolnych, groziłoby konfliktem interesu organu, którego celem jest budowanie i utrzymanie własnych systemów	Przepis powinien zabronić Agencji czynności kontrolnych wobec dostawców usług zaufania, wprost zmieniając treść przepisu: Minister właściwy do spraw informatyzacji NIE MOŻE powierzyć Agencji wykonywanie: 2) czynności kontrolnych w ramach nadzoru, o którym mowa w rozdziale 5 i 5a ustawy z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 1797).

Art. 21 ust. 1	Prezes Agencji ustala zasady wynagradzania pracowników Agencji w regulaminie wynagradzania Agencji	Jednocześnie w art. 29 ust. 1 przewidziano możliwość zawierania umów z przedsiębiorcami będącymi osobami fizycznymi. Czy regulamin wynagradzania Agencji obejmuje osoby wskazane w art. 29 ust. 1?	
Art. 22 ust. 5	Jeżeli w ramach wykonywania swoich zadań związanych z budową, wdrażaniem, rozwojem i utrzymaniem systemów teleinformatycznych stanowiących własność Skarbu Państwa Agencja wytworzy utwór Prezes Agencji niezwłocznie nieodpłatnie przenosi autorskie prawa majątkowe do tego utworu na rzecz Skarbu Państwa. Dniem przeniesienia praw jest dzień podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego pomiędzy Agencją, a Skarbem Państwa.	Agencja nie może w ogóle wytworzyć utworu – utwór może wytworzyć wyłącznie twórca – osoba fizyczna. Być może chodzi o sytuację, w której Agencji będzie przysługiwać majątkowe prawa autorskie (np. w wyniku utworu wytworzonego przez pracowników)	
Art. 28 ust. 1	Agencja jest uprawniona, za zgodą ministra właściwego do spraw informatyzacji, do tworzenia spółek, obejmowania lub nabywania udziałów w spółkach i akcji spółek mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą, w związku z działalnością Agencji.	Brak przepisów lub odwołania do odpowiednich przepisów w jakim trybie może następować obejmowanie lub nabywanie udziałów, w tym brak odwołania do przepisów w zakresie kontroli koncentracji.	
Art. 30	1. Fundusz Ewidencji i Rejestrów Państwowych, zwany dalej „funduszem” jest państwowym funduszem celowym w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, 1692, 1725, 1747 i 1768). 2. Dysponentem Funduszu jest Prezes Agencji. W zakresie dysponowania Funduszem Prezes Agencji działa w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa.	Brak w ustawie zasad kontroli Funduszu.	

	3. Obsługę Funduszu zapewnia Agencja.		
Art. 42	<p>w art. 16a:</p> <p>7. Jeżeli organ właściwy do określenia wzoru dokumentu nie określił wzoru dokumentu elektronicznego, Prezes Agencji może, po zasięgnięciu opinii organu właściwego do określenia wzoru dokumentu oraz w uzasadnionych przypadkach organów, w których właściwości pozostają sprawy związane z określonym w tym wzorze zakresem użytkowym dokumentu elektronicznego, określić wzór dokumentu elektronicznego.</p>	<p>Przepisy nadają jedynie bierną rolę prezesowi Agencji w zakresie wzorów dokumentów elektronicznych, która skutkuje wielością wzorów dokumentów elektronicznych od wielu podmiotów. W tym zakresie prezes Agencji powinien mieć aktywną rolę w zakresie proponowania i prezentowania wzorów do stosowania jednolicie w całej administracji, opiniowania technicznego wskazanych wzorów.</p>	<p>w art. 16a:</p> <p>7a. Jeżeli dla danego rodzaju sprawy istnieje w repozytorium wiele wzorów dostarczonych przez te organy, Prezes Agencji może, określić referencyjny wzór dokumentu elektronicznego.</p>
Art. 42	<p>8) w art. 20aa dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu: „2. Czynności związane z obsługą systemu, o którym mowa w ust. 1, wykonuje Agencja, która zapewnia funkcjonowanie tego systemu.”;</p>	<p>Art. 20aa obejmuje w szczególności następujące zobowiązanie: Minister właściwy do spraw informatyzacji odpowiada za funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, który: 1) zapewnia obsługę publicznego systemu identyfikacji elektronicznej, w którym wydawany jest: a) profil zaufany, b) profil osobisty; 2) umożliwia podmiotom publicznym: a) uwierzytelnienie osoby fizycznej przy użyciu środka identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w pkt 1, b) zapewnienie osobie fizycznej możliwości opatrzenia dokumentu elektronicznego podpisem zaufanym.</p>	<p>Nowe brzmienie art. 20aa</p> <p>1. Prezes Agencji odpowiada za funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, który: 1) zapewnia obsługę publicznego systemu identyfikacji elektronicznej, w którym wydawane są środki identyfikacji: a) profil zaufany, b) profil osobisty; 2) umożliwia podmiotom publicznym: a) uwierzytelnienie osoby fizycznej przy użyciu środka identyfikacji elektronicznej, o którym mowa w pkt 1,</p>

		<p>W rzeczywistości jest to świadczenie usług systemu identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania, które podlegają szczególnym warunkom rozporządzenia eIDAS oraz ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej. Ustawa powinna jednoznacznie nazwać realizowane przez Agencję czynności oraz wskazać, że muszą one być dostarczane przez agencje zgodnie z obowiązującym przepisami polskimi i UE. Jednocześnie przepis w aktualnym brzmieniu cały czas powoduje konflikt interesu, w którym minister właściwy ds. informatyzacji w rzeczywistości odpowiada za funkcjonowanie systemu identyfikacji elektronicznej oraz usług zaufania, jednocześnie będąc ich nadzorcą. W takim wypadku celowe byłoby całkowite przesunięcie odpowiedzialności za ww. systemy na Agencję oraz rzeczywiste świadczenie nadzoru ministra w tym zakresie.</p>	<p>b) zapewnienie funkcjonowanie usługi zaufania składania podpisu zaufanego przez osoby fizyczne. 2. Prezes Agencji realizuje wymagania przepisów ustawy o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej w zakresie utrzymywanych systemów usług zaufania oraz systemów identyfikacji elektronicznej.</p>
Art. 42	Ogólnie	<p>W proponowanej nowelizacji przepisów o informatyzacji Agencja przejmuje utrzymanie i obsługę wielu systemów teleinformatycznych oraz usług zaufania, natomiast przepisy nie nakładają na Agencję odpowiedzialności, które powinny skutkować właściwym nadzorem ministra ds. informatyzacji. W szczególności przepisy nie zobowiązują prezesa agencji do:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➔ Przeprowadzania niezależnych audytów systemu zarządzania bezpieczeństwem 	<p>Wprowadzenie odpowiednich przepisów zobowiązujących do nadzoru nad świadczonymi usługami.</p>

		<p>informacji w zakresie utrzymywanych systemów teleinformatycznych</p> <ul style="list-style-type: none"> ➔ Zarządzania ryzykiem oraz składania raportów w zakresie ryzyka szcążkowego do ministra właściwego ds. informatyzacji ➔ Przeprowadzania analiz rozwojowych w zakresie utrzymywanych przez siebie systemów ➔ Opracowania polityki i upubliczniania w zakresie udostępnianych usług, w szczególności udostępnianych przez agencję usług zaufania. 	
Art. 46	<p>„3a. Agencja zapewnia funkcjonowanie systemu teleinformatycznego, o którym mowa w ust. 1, i odpowiada za jego obsługę techniczno-organizacyjną, w szczególności za zapewnienie dostępności i przeciwdziałanie uszkodzeniom.</p>	<p>Aktualne przepisy nie zobowiązują do udostępniania danych pozwalających na bezpieczne wykorzystanie elektronicznego dowodu osobistego w usługach, wynikało to ze sporu kompetencyjnego w którym ani minister właściwy ds. wewnętrznych ani minister właściwy ds. informatyzacji nie mogli określić kto jest upoważniony do udostępniania bibliotek i oprogramowania dostępowego do elektronicznej warstwy dowodów osobistych.</p>	<p>Dodanie w art. 46 przepisu:</p> <p>Prezes Agencji udostępnia na stronach internetowych bibliotek oraz informacji w zakresie korzystania z warstwy elektronicznej dowodu osobistego, pozwalających podmiotom trzecim na opracowanie rozwiązań teleinformatycznych korzystających z dowodu osobistego.</p>